

POST BELLUM

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

ZŠ ELANOR, SUŠICE

TÝM: Ester Císařovská

Julia Havlíčková

Klára Kašíková

Rozárie Pítrová

ŽIVOTOPIS: VIKTOR KOPAČKA

Viktor Kopačka

Viktor Kopačka se narodil **26. března 1955 v Horním Staňkově u Velhartic.**

Pochází ze zemědělské rodiny, která byla postižena komunistickým režimem. Jeho otec byl vězněn a svůj trest si odpracovával v uranových dolech v Jáchymově. Zavřen byl jako politický vězeň, protože u sebe nechal v roce 1948 přespat muže, který převáděl uprchlíky přes hranice. V roce 1949 byl otec pana Kopačky zatčen, držen ve vazbě a v roce 1950 odsouzen k 12 letům odnětí svobody. Rodině byl zabaven veškerý majetek a dostal pokutu ve výši 10 000 korun. Naštěstí polovina majetku byla psána na manželku, ta jim zůstala. Politictí vězni měli ve vězení horší podmínky než zloději a vrazi. Nakonec v roce 1954 dostal milost a zbytek trestu mu byl odpuštěn. Maminka kvůli jeho propuštění psala několikrát i prezidentovi republiky. Sušický soud, u kterého bylo tehdy odsouzeno 16 lidí, je zaznamenán ve dvou knihách : „Kronika šumavských hvozdů“ a „Třetí odboj na Klatovsku a Domažlicku“.

Po propuštění pracovali otec i matka až do důchodu v kravíně, přestože otec měl zemědělské vzdělání. Po založení družstva byli pod nátlakem všichni donuceni do něj vstoupit. Toto období bylo velmi náročné, polovina domu nebyla jejich, hospodářství zabaveno a rodina si procházela velkou stigmatizací.

Pan Kopačka má dvě starší sestry. Nejstarší sestře byl 1 rok, když otce zavřeli, ta mladší se narodila v roce 1950, tedy v době, kdy byl už tatínek ve vězení. Pro maminku, která se musela starat o poměrně velké hospodářství, ale i rodiče a mladší dceru, to bylo velmi náročné období. Starší dceru tak musela dát přechodně na výchovu k otcově sestře.

Mateřskou a základní školu navštěvoval pan Kopačka v Horách Matky Boží a později ve Velharticích. Středoškolské vzdělání získal na Střední zemědělské škole v Klatovech. Tam se dostal bez obtíží. V letech **1974–1979 studoval na Vysoké škole zemědělské v Českých Budějovicích.** Na tu by se s největší pravděpodobností z politických důvodů nedostal, kdyby rodiče nesehnali někoho, kdo se za jeho přijetí přimluvil. Po absolvování vysoké školy nastoupil na vojenskou službu, kde nemohl být kvůli „politické nespolehlivosti“ zařazen k bojovému útvaru, působil proto u provozní čety ve vojenském prostoru. Tou dobou nevěřil, že by se kdy podívali do zahraničí. Zároveň měl obavy, že kvůli minulosti jeho rodiny budou postiženy i jeho děti.

Následně nastoupil do šlechtitelské stanice brambor ve Velharticích. V roce 1984 se stal, i přes odpor KSČ, vedoucím šlechtitelem, kterým byl až do roku 1995. Od roku **1995 až do roku 2021 působil jako ředitel Velhartické šlechtitelské stanice VESA.** Za svůj profesní život vyšlechtil řadu úspěšných odrůd brambor, přes 40 druhů, mezi jinými: **Magda, Monika, Gabreta, Respect a Datan.** VESA Velhartice za jeho působení byla nejvýznamnější českou šlechtitelskou stanicí brambor. Je autorem nápadu tzv. **bramboromatu**, automatu na prodej brambor, který naleznete ve Velharticích pod hradem.

Ještě jednou prošel náročnou zkouškou. V roce 2023, v době, kdy kandidoval do obecního zastupitelstva, byl anonymem označen jako donašeč, ačkoli nikdy s STB ani KSČ nespolupracoval. Lustrační osvědčení, které musel už dříve doložit, měl přitom z roku 1994 negativní. Přesto se na seznamech objevil, aniž by to tušil. Žádal proto o vysvětlení, které se mu dostalo z archivu bezpečnostních složek. Zde jsou evidovány i osoby, které s STB vědomě nikdy nespolupracovali, ale STB o nějevila zájem. Reakce některých lidí pro něj zůstává smutnou zkušeností.

Za nejsilnější moment svého života považuje změnu režimu, ve kterou ani nevěřil.

Pan Kopačka je ženatý, s manželkou Annou mají dohromady 4 děti, 2 syny, 1 dceru a 1 syna v pěstounské péči. Rodina je pro něj tím nejdůležitějším. Se ženou dodnes žijí ve Velharticích. Od roku 2022 je v důchodu. Jeho životním motto je: „Člověk dokáže hodně, pokud chce.“